

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **S. L. G.**, štátneho príslušníka Gruzínska, t.č. PT G., *zastúpeného advokátom M. Š.*, proti odporcovi: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky – Migračný úrad**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č.p.: MU-318-12/PO-Ž/2006 zo dňa 29. mája 2006, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 10 Saz 61/2006-102 zo dňa 16. apríla 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 10 Saz 61/2006-102 zo dňa 16. apríla 2008 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom, uvedeným vo výroku, potvrdil rozhodnutie č.p.: MU-318-12/PO-Ž/2006 zo dňa 29. mája 2006, ktorým odporca podľa § 13 ods. 3 zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len zákon o azyle) neudelil navrhovateľovi azyl na území SR a súčasne rozhodol, že sa na neho nevzťahuje zákaz vyhostenia alebo vrátenia do Gruzínska podľa § 47 zákona o azyle.

Krajský súd dospel k záveru, že odporca v napadnutom rozhodnutí správne a dostatočným spôsobom zistil a vyhodnotil skutkový stav veci, t.j. že navrhovateľom udávané dôvody žiadosti nie sú dôvodom pre udelenie azylu. K námietke nedostatočne zisteného stavu veci krajský súd uviedol, že z obsahu spisu vyplýva, že odporca sa riadne zaoberal dôvodmi žiadosti o udelenie azylu udávanými navrhovateľom, za týmto účelom založil do spisu potrebné informácie o jeho domovskej krajine, pričom nebolo úlohou odporcu vyhľadávať za navrhovateľa ďalšie dôvody jeho žiadosti okrem vyhodnocovania tých, ktoré uviedol navrhovateľ. Krajský súd tiež nezistil, že by obsah spisu bol v rozpore s obsahom napadnutého rozhodnutia, preto uvedenú námietku vyhodnotil za účelovú.

K námietke nesprávneho právneho posúdenia veci krajský súd uviedol, že okrem splnenia podmienok pre udelenie azylu podľa § 8 zákona o azyle je potrebné, pred konečným posúdením jeho žiadosti, vyhodnocovať osobu žiadateľa o azyl z pohľadu jeho dôveryhodnosti a vierohodnosti jeho príbehu, pričom je potrebné tiež skúmať, či navrhovateľ využil všetky dostupné vnútroštátne formy svojej ochrany, ako aj možnosti presídlenia v rámci domovskej krajiny.

Podľa krajského súdu odporca správne vyhodnotil osobu navrhovateľa ako nedôveryhodnú, pričom súhlasil s názorom odporcu, že navrhovateľ nepreukázal existenciu opodstatnených obáv z prenasledovania z dôvodov v zmysle § 8 zákona o azyle.

Krajský súd sa stotožnil aj s tou časťou napadnutého rozhodnutia, v ktorej bolo vyslovené, že na navrhovateľa sa z dôvodu ustanovenia § 47 zákona o azyle nevzťahuje zákaz jeho vyhostenia alebo vrátenia do Gruzínska, pretože tak v prvostupňovom konaní a ani v konaní pred súdom nepreukázal, že by jeho život, či sloboda boli ohrozené z dôvodov predpokladaných v § 47 zákona o azyle, naopak, vzhľadom na predchádzajúce pokusy navrhovateľa usadiť sa v inej krajine EÚ, ako aj vzhľadom na to, že nevyčkal na rozhodnutie krajského súdu, svedčia o tom, že navrhovateľ nemá skutočný záujem o azyl na území SR, a preto napadnuté rozhodnutie potvrdil v celom rozsahu.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ, zastúpený advokátom, včas odvolanie, ktorým navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietal, že postupom súdu sa mu odňala možnosť konať pred súdom. Poukázal na to, že až po nahliadnutí do spisu krajského súdu zistil, že rozhodnutím krajského súdu mu bola ustanovená opatrovníčka z dôvodu, že dňa 16.08.2007 bez povolenia opustil azylové zariadenie a jeho pobyt nie je známy. Zdôraznil, že skutočne v uvedený deň opustil zariadenie, a to za účelom nástupu do práce v meste Žilina. Vzhľadom na jazykovú bariéru sa domnieval, že keďže mu práca bola ponúknutá priamo v azylovom zariadení v G. za asistencie tam pracujúcich sociálnych pracovníčok, nie je potrebné v tomto zariadení ďalej nič oznamovať. Bez ohľadu na uvedené, dňa 18. septembra 2007 sa opätovne vrátil do azylového zariadenia v G. a od tohto dátumu v ňom zotrval. Bol teda v azylovom zariadení aj v čase vydania uznesenia o ustanovení opatrovníka, ako aj v čase pojednávania na krajskom súde. Zdržoval sa na mieste, kde sa podľa zákona zdržiavať má, mal záujem zúčastniť sa pojednávania, súd ho však na pojednávanie nepredvolal, vec pojednal a rozhodol v jeho neprítomnosti a rozsudok mu nedoručil.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadril tak, že navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Zopakoval argumenty, pre ktoré navrhovateľovi azyl neudelil, zdôraznil, že nesúrodý popis udalostí, ktoré

prezentoval pred odporcom, znižuje jeho dôveryhodnosť ako aj dôveryhodnosť jeho tvrdení ako aj to, že k uvádzaným skutočnostiam vôbec došlo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) vzhľadom na odvoláciu námietku navrhovateľa preskúmal konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Z obsahu spisu krajského súdu odvolací súd zistil, že navrhovateľ v napadnutom opravnom prostriedku zo dňa 06.07.2006 uviedol, že trvá na tom, aby sa vo veci uskutočnilo pojednávanie, pričom uviedol, že jeho materinským jazykom je jazyk gruzínsky.

V spise krajského súdu na č.l. 96 sa nachádza úradný záznam, podpísaný E. B., z obsahu ktorého vyplýva, že dňa 17.septembra 2007 bolo telefonicky zistené na Migračnom úrade MV SR, že navrhovateľ svojvoľne opustil dňa 16.augusta 2007 PT G. a dňom 23.augusta 2007 je vyradený z evidencie žiadateľov o azyl.

Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 10 Szaz 61/2006-97 zo dňa 28. marca 2008 ustanovil navrhovateľovi z uvedeného dôvodu podľa § 29 ods. 2 OSP opatrovníčku v osobe J. O. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.apríla 2008. Krajský súd vo veci nariadil pojednávanie na termín 16. apríla 2008, vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti opatrovníčky navrhovateľa, ktorej bol napadnutý rozsudok doručený dňa 26.mája 2008.

K uvedenému postupu krajského súdu, ktorý ustanovil navrhovateľovi podľa § 29 ods. 2 OSP opatrovníka na základe zistenia (telefonického dopytu na Migračný úrad MV SR), že navrhovateľ dňa 16.augusta 2007 svojvoľne opustil PT G. považuje odvolací súd za dôležité zdôrazniť, že takýmto procesným postupom súdu prvého stupňa sa navrhovateľovi ako účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom, pretože v danej veci bol postup krajského súdu, ktorý predchádzal vydaniu uznesenia o ustanovení opatrovníka navrhovateľovi, v rozpore s ustanovením § 29 ods. 2 OSP.

Krajský súd sa totiž uspokojil iba s informáciou získanou telefonicky na Migračnom úrade MV SR, keď si pravdivosť takejto informácie neverifikoval následne písomne na Migračnom úrade MV SR ani priamo v mieste, kde sa mal navrhovateľ zdržiavať, teda v PT G.

Okolnosť neznámeho pobytu účastníka konania sa musí vždy hodnoverne preukázať a táto povinnosť zaťažuje súd, ktorý musí vyčerpať všetky možnosti na zistenie, či skutočne pobyt účastníka je neznámy. Každý má totiž právo, aby jeho vec bola prejednaná na súde v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým

vykonaným dôkazom (čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd). Vydaniu rozhodnutia o ustanovení opatrovníka účastníkovi konania, ktorého pobyt nie je známy, musí predchádzať prešetrenie toho, či sú dané všetky podmienky pre takýto postup a či nie je na mieste iné opatrenie.

Krajský súd takto zjavne nepostupoval, preto odvolací súd vyhodnotil námietku navrhovateľa o porušení jeho procesných práv postupom súdu za dôvodnú a napadnuté rozhodnutie podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP zrušil a vec mu vrátil podľa § 221 ods. 3 OSP na ďalšie konanie.

O trovách odvolacieho konania nerozhodol s poukazom na § 224 ods. 3 OSP, z ktorého vyplýva, že ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 11. septembra 2008

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová